

אור השבת

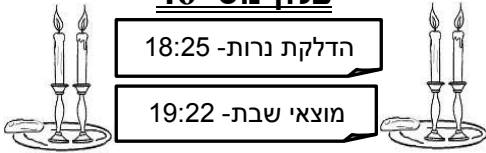
פרשת כי תבוא

עלון מס' 46

הדלקת נרות - 18:25

מוצאי שבת - 19:22

* עפ"י זמני ת"א

"האור הנשכח" \ סיפור על הגר"ז אליהו זצ"ל

מספרים התלמידים, כשהיה הרב זצ"ל מלמד בתלמוד תורה, פעם אחת שיחק אחד מהתלמידים עם אולר חדש שקיבל במתנה, והיה משחק בו בשיעור ומסיח את דעת התלמידים מהנאמר בכיתה. לאחר שהרב זצ"ל העיר לתלמיד מספר פעמים ולא קיבל, לקח הרב את האולר ושם אותו על הארון הגבוה בכיתה. כולם ידעו שהחפצים המוחרמים נשארים על הארון עד יום שישי, וביום זה אחרי הלימודים הרב היה מחזיר לכל מי שלקח ממנו חפץ במהלך השבוע. אירע מה שאירע והתלמיד הזה נפגע בתאונת דרכים באותו שבוע ומסר את נשמתו

לבוראו. באותה שנה נולד אח קטן לאותה משפחה. ואחרי כמה שנים הגיע אותו אח לכיתה שבה למד אחיו שנהרג. ביום הראשון שהגיע לבית הספר הוא הסתכל על הארון במבטים חוזרים ונשנים. סיפר מו"ר הרב: שאלתי אותו: "למה אתה מסתכל על הארון?", "יש לי שם משהו" ענה התלמיד החדש. "מה יש לך שם?" שאל הרב,

"אולר", ענה התלמיד. "נתתי לו את האולר של אחיו, או אולי שלו" אמר הרב. וסיפרתי להורים את סיפור האולר, כי הם למעשה היורשים האמיתיים של האולר שנשכח.

"ושמחת בכל הטוב, אשר נתן לך ה' אפילו הבכיות של אדם לפני ה' יתברך צריכות להיות מתוך שמחה, ולא מתוך עצבות. ורמז לדבר: ראשי תיבות "בכיה" - "בשמך יגילון כל היום"

~ ר' נתן מברסלב ~

עיוורון

"יככה ה' בלעזון ובלעיוורון ובתמהון לבב" (כ"ז, כ"ז)

תרגום אונקלוס: "ימונך ה' בטיפשותא ובסמיותא ובשעממות ליבא". רש"י: "אומם הלכ- אשטורדישון בלע"ז (תרדמה, ערפול חושים)

העיוורון הכתוב בתוכחות, אינו עיוורון כפשוטו (חסר יכולת אור), אלא עיוורון בתוך דעתו של האדם, ז"א- שהאדם חי בתוך אפילה וערפול, במצב שבו אינו רואה בו יעילות. החלטותיו לוקות בחסר ואינו יודע מהו המעשה הנכון. זהו עיוורון הגורם לתימהון ואטימות לב, בו האדם מעדיף להישאר באותו המצב ללא תגובה- בחוסר מעש "ידום" ומשועמם (כגברי הרגאס).

הר"י ששפורטס: "הרי אמונתך מבוססת על מסורת אבותיך, ואם אביא לך את הוריק מעולם האמת שנפטרו זה עשרים שנה, ויעידו לך שאני נביא אמת האם תאמין לי?", "הבה נראה", ענהו ר"י ששפורטס זצ"ל בעוז. והנה לתדהמת כל הנוכחים מופיעים בפתח זקן וזקנה.

"האם אלו הוריק?" שאל שבתאי צבי את ר"י ששפורטס, "אלו הם הוריק", הודה. "אם כן" ציווה אותם, אמרו לו את האמת- מי המשיח?", זוג הזקנים השיב: "שבתאי צבי הוא המשיח", "והרי אינו מקיים את התורה כהלכה! ואתם הנחלתם לי תורת אמת" טען ר"י ששפורטס, זוג הזקנים השיבו: "אמנם התורה אמת עד זמנו של שבתאי צבי אשר הוא המשיח, והוא יקבל וימסור תורה חדשה". לאחר ששמע זאת ר"י ששפורטס אמר להוריו המדומים: "אם מעתה לדבריכם התורה בטלה, בטלה ח"ו גם מצוות כיבוד הורים".

לקח את מקלו בביטחון והכה על ראשם בכל כוחו. להפתעת הכול, היו מוטלים במקום בו עמדו זוג הזקנים- שני פגרים של כלבים.

מצד שני, כשחיים ב"אור- כשרואים בבירור את המטרה בחיים, אזי, יש עניין בעשיית המעשים, ונמצאים בכך בברכה גדולה. אדם שקם בבוקר ויודע בהחלטיות בעבור מה הוא קם, ומתגבר כארי לעשות את מעשיו- אדם זה הוא "חי", מנצל עצמו וחיוו מלאים סיפוק ושמחה.

מסופר על ר"י ששפורטס זצ"ל שלחם באומץ לב נגד נביא השקר שטען שהוא המשיח-שבתאי צבי, למרות חרם בני קהילתו והרחקתו, עמד בתקיפות בדעתו, דעת תורה, עד שהוכרח לעמוד למשפט לפני המלך נגד שבתאי צבי. בעת המשפט בו נכחו כל רבי המלוכה וקהל רב, שאל שבתאי צבי את

כבוד את ה' מהונך ומראשית כל תבואתך (משלי ג' ט')

חידת השבוע

"סלינו על כתפינו" א. מה הכינוי לסל בפדרשתג? ב. היכן מוזכר סל בתורה?

ב' ארס לחמיו

שו"ת - הרב אבינר

ע: האם אטר לחפור אמלר מרד הפניס שהערק באורח בלתי חוקי לאמלר, כפי לברר פראס אישיס על אנשיס? ת: ודאי שלא, אלו דברים בגדר סוד. החודר עובר על חרם דרבנו גרשום. ע: משהו שיש לי 20 ש בשאר נביר יש בו תוספת ולא ידע על כך מה עליו לעשות? ת: יש להחזיר לו, כי לו ידע, לא היה מוסר, לכן זה מקח טעות. ע: בנק טעה וזיכה אותי בכסף? האם עליו לבזוז? ת: כן. החזרת אבידה.

פרק י"ב - עמ" באחרית הימים

נמשך בלימוד שכרם של צדיקים בימות המשיח ובהמשך נגדיר
מזי אלו צדיקים...?! (עפ"י הפסוקים)

בהמשך להסבר הפסוק: "אלא שיקומו - לזווי עולם" למדנו שמדובר
בצדיקים שיקומו בחייית המתים, אין מי שיהרוג אותם יותר,
העולם תוקן ולכן יצר הרע-שטן-מלאך המוות אינו מתפקד בתקופה
זו. העולם יחזור להארה כמו בתקופת האדם הראשון לפני שהוא
חטא, וכשמגיע הזמן של המשיח הכול מתאחד בחזרה, אין יותר
מוות, הנשמות חוזרות לגוף, גן עדן מתמוזג עם העולם הזה ואדם חי
כאן בעולם הזה כמו בנן עדן העליון ברמה יותר גבוהה מאדם
הראשון לפני שהוא חטא. אלו שיקומו זה יהיה לחיי העולם והם
יאריכו ימים מבלי לסבול, אנשים יגיעו לגילאים גבוהים מאוד, גיל
200, 500, 700 והם יהיו חזקים ובריאים כמו בחור בן 20, מכיוון
שאין את המלאך שתפקידו להכניס את הרוע והסבל שיש בעולם
הזה. נמשך בלימוד הפסוקים: "והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע".
ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד", "משכילים", אלו הם
תלמידי החכמים שעוסקים בתורה והם יזכו להיות בגדר - "יזהירו
כוזהר הרקיע" - יגיעו לדרגה מאוד גבוהה.

בשם הבא נרחיב בע"ה את ההסבר על הפס' הנ"ל - יהוה צדיק

הסיפור שראינו למעלה מספר בעצם מהו תפקידה של הגלות.
עם ישראל, כפי שכבר ראינו, נושא בקיומו תפקיד. בלא התפקיד
הזה - החיים חסרים את העיקר. המצב המתוקן הוא לזכור תמיד את
ה' שנתן לנו את כל השפע בחיים, בעקבות זאת להקפיד על
התנהגות מתוקנת יותר. היציאה לגלות היא העונש שבא לתקן את
המצב המקולקל.

הארץ, על כל שפע טובה שניתן לנו מאת ה', עלולה במידה ונשקע
בצידה החומרי בלבד להשכיח מאיתנו למה באנו אליה. היציאה
לגלות מרסקת את השפע שלנו כעם ומפזרת אותנו. פתאום אנו שוב
מרגישים חלשים ותלויים בחסדי ה', אנחנו מזכרים מחדש במי
שקצת שכחנו - מי שנתן לנו את השפע.

גלות מנקה אותנו ממשככה חומרנית, מזככת אותנו ומחנכת
אותנו להתייחס אחרת לשפע שניתן לנו מאת ה'. זה הסיפור
של הגלות. הקושי שבה בא לעזור לנו למקד את המבט, ולהזכיר
מהי המגמה ומהו התפקיד. בלי כל זה - חבל לנו על הזמן.

בעזרת ה' שנצא להתחבב לדברים היותר פנימיים
וחשובים בחיננו ולא לדברים החיצוניים שאינם מהותיים.

**"יהושלים חבנויה בעיר
שחזרה לה יחדיו"
עיר שחיה עושה
כל ישראל לחברים"
(יהושלים, חגיגה, כ"א)**

זכות הלימוד בעלון לרפואת
שרה בת סעדיה

מלאכת טוחן

אב מלאכה: הטוחן בשבת חיטים או שעורים, או הדך פלפל
וכל תבלין שהוא במדוכה, עובר מן התורה על מלאכת טוחן.
תולדת טוחן: כשם שבמלאכת טוחן - מפורר את הדבר
ומחלקו לחלקים קטנים מאוד, כך כשחותך פירות וירקות דק
דק, מחלק הוא את המאכל לחלקים קטנים מאוד, והרי הוא
תולדה של מלאכת טוחן, וחייב מן התורה.
חיתוך פירות וירקות לאלתר: ואולם כל האיסור לחתוך בסכין
דק פירות או ירקות, הוא דווקא כשאין בדעת לאוכלם
לאלתר, אבל אם בדעתו לאוכלם לאלתר, מותר לחותכם דק
דק שחיתוך זה נחשב דרך אכילה, ולא אסרה התורה על
האדם לאכול את מאכלו חתיכות קטנות.

פינת האמונה

גאולת עם ישראל

ברוך ה' אנו ממשיכים בלימודנו על גאולת ישראל,
מהמשבר צומחת הגאולה, בעזרת ה' לאט לאט נעמיק
בלימוד ונשמח בראיית התהליכים של גאולת ישראל
ולהיות שותפים בגאולה.

עד לפני זמן קצר הוא היה מסודר בחיים. כסף לא
היה חסר לו, בית יוקרתי, שתי מכוניות, חיים טובים.
אולי זה מה שגרם לו להתמכר למשחקי ההימורים...
כל יום הוא בילה בפאב אחר, לא היה אפשר כבר לזכור
איך הוא היה נראה לפני כן. ערכים כבר לא תפסו אצלו
מקום משמעותי, וכששאלו אותו על המצב הרוחני שלו
זרק חיוך ואמר: "החיים טובים, מה צריך יותר מזה?"
הנפילה שלו בבורסה החזירה אותו בחזרה למציאות.
פתאום הוא מזכר שיש לו משפחה שצריך להתייחס אליה,
שלא כל החיים הם בילויים והנאות, ושיש גם חובות
למלא. בקיצור, בבת אחת הוא חזר לזכור את מה שהכסף
עזר לו לשכוח.

גלות. מילה מפחידה. אמרת 'גלות' ובעצם אמרת את
כל המילים שמבטאות פחד, מסכנות, צרות ועוד ביטויים
לכאב וקושי. אבל מה המשמעות של המצב הזה שהם שנו
עבר כבר כמה פעמים? מהו תפקידה של הגלות?

משובות

1. ביטורים מביאים רק משהגת האנימי!
2. החיבוש הוא בכך שאילו האלף חייב
לשאת בעצמו על כתפו את הסולל
באמצעות עבדים!
3. שר שקרנו מצופות שהבוסרה של
זית בראש.
4. קושרים את הכרי במא.

שאלות מהפרשה

1. ממה מביאים ביבודים?
2. "סלינו על כתפנו הבאנו ביבודים".
מה החידוש בכך?
3. מי הלך בראש תהלוכת הבאת
הביבודים?
4. לפי ביבודים פרק ג, איך היו מסמנים
פדי שהופרש לביבודים?